

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 11 лютого 1982 року № 18 (3058). Ціна 2 коп.

ВИХОВАННЮ МОЛОДІ —
КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІДНА ТРИБУНУ
КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ЯКЩО ЗАГУБИШ ЗЕРНИНУ...

Нотатки про комсомольську ініціативу

і непомічені «дрібниці»

1. Новобраний секретар комсомольської організації не чекав, поки його покличуть на семінар. Він сам прийшов у райком комсомолу і запитав:

— З чого мені почина-
ти? Які питання мають
бути першочерговими в
комсомольській роботі?

Перший секретар Улья-
новського райкому ком-
сомолу Лідія Солтук го-
ворила про удосконален-
ня внутрішньої роботи,
підкреслювала, що на пер-
ший план треба ставити
розв'язання проблем, які
стосуються трудового ви-
ховання юнаків і дівчат.

Тоді один з «бувалих»
комсомольських праців-
ників спробував запереч-
ити: мовляв, а як же бу-
ти з моральним вихован-
ням? На його думку, мо-
лода людина із затіненим
моральним обличчям не
здатна на велике. Так, з
ним можна погодитися.
Але ж, як підкреслював
М. І. Калінін, любов до
праці і є одним з голов-
них елементів комуністи-
чної моралі.

І Лідія Солтук, готую-
чись до семінару груп-
комсортів, вирішила по-
вести розмову саме про
моральні аспекти трудо-
вого виховання.

От хоча б про організа-
цію соціалістичного зма-
гання:

— Тут справа не тільки
в тім, щоб точно визначи-
ти, хто сьогодні попереду.
Треба допомогти молодій
людині збагнути, де почи-
наються витoki трудового
ентузіазму, суверенітету,
котрі згуртовують колектив.
І тоді вже не одиниці бу-
дуть змагатися між со-
бою. Тоді струмінь тру-
дового ентузіазму впа-
рить з новою силою.

Та це вона радша пра-
цівницям райкому зверну-
ти увагу на «середняків»,
тих, хто працює чесно, але
за нестачею досвіду ще
не порівнявся з право-
фланговими. Таких було
помічено. От хоч би ком-
байнера Петра Козішкур-
та з колгоспу імені Фрун-
зе. Він не встановлював
рекордів. Він справлявся
із завданням хіба що за
півгодини раніше. А потім
брався оглядати свій ста-
ренький СК-4 — так вчив
його батько, один з кра-
щих механізаторів госпо-
дарства. Петро працював
по-господарськи. І його
помітили. Цього механіза-
тора тепер знає вся об-
ласть. Потім на «Екрані
дівчості» «созмагання»
з'явилися «початківці» з
колгоспів імені Горького,
імені Шевченка. Комсо-
мольські активісти пока-
зували іншим найменші
проміни із світила ново-
го, прогресивного, всього
того, що возведище лю-
дину праці. Райкомівці не

були «прикуті» до оди-
ного героя життя, вони хоті-
ли їх мати у всіх госпо-
дарствах району.

З цього приводу якимсь
міркував молодий ком-
байнер Андрій Трюхан з
радгоспу «П'ятихатський»
Петрівського району, ко-
ли на 451 гектарі намолот-
ив 24 270 центнерів зер-
на. Він радів передусім за
своїх товаришів С. Овдія,
В. Тишика, В. Жаву, котрі
працювали в його ланці.
С. Овдій тоді зібрав хліба
на 307 гектарах, В. Ти-
шик — на 305. І він пер-
шим вітав їх з успіхом. А
в райкомі комсомолу ска-
зав, що сам не домігся б
перемоги, якби не його
помічник комуніст В. Жих
і водій автомашини ком-
сомольця Ю. Ровенський.
Тоді Андрій Трюхан ніка-
вився, хто ще в районі
працював на жнивах, хто
наближається до їхньої
висоти, хто з поважків має
сходження. Але райкомів-
ці знали лише тих, у ко-
го найбільше «зірок» на
комбайнах.

Так, шкодить передчасна
похвала, не дає корисні
надмірне захоплення.
Та найбільше прикро, ко-
ли не помічають людину,
котра в конкретних умо-
вах робить максимум то-
го, на що вона здатна.

2.

На XVIII з'їзді ВЛКСМ
Л. І. Брежнев у своїй про-

мові сказав: «...думаю,
комсомолові слід взяти
від своєї постійної і неос-
лабної опіки сферу торгів-
лі та обслуговування.
Встановити над нею шеф-
ство. Вивчити якнайглиб-
ше стан справ, допомог-
жити і повним людям, і
вихованням тих, хто вже
там працює, і мобіліза-
цією громадської думки, і
ініціативами, звернутими
до громадських, адміні-
стративних органів. На
мою думку, це було б ко-
рисно. Візьміться-но за
цю справу, друзі!»

У багатьох первинних
організаціях ділом відпо-
віли на рішення комсо-
мольського з'їзду, згурту-
вали в сфері побуту і тор-
гівлі комсомольсько-моло-
діжні колективи. Десятки
з них з честю справилися
із своїми завданнями. Од-
ним з таких є колектив
п'ятихатської майстерні № 2
Знам'янського міськпром-
побуткомбінату, який очо-
лює Тамара Першнина. За-
мовлення дівчата викону-
ють вчасно, високоякісно.
Планові показники тут
теж високі. Майстерня по-
сить звання колективу ко-
муністичної праці, який
нагороджений Почесною
Грамотою ЦК ВЛКСМ. І в
Знам'янському міськкомі
комсомолу відзначили: в
сфері обслуговування про-
блем не так уже й багато.
Є на кого рівнятися. На-
звали колектив Т. Перши-
ної. А тим часом влітку
доярки колгоспу «Заповіт
Леніна» навіть не були за-
безпечені сеном. От би
тут ініціатива комсо-
мольських активістів міс-
та: хай побутові при-
їдуть в село і допоможуть
молодим тваринникам.

(Далі буде).

КОМСОМОЛЬСЬКО- МОЛОДІЖНИЙ: ШЛЯХ ДО НАСКРІЗНОЇ

ПРОДУКЦІЮ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ
«ЧЕРВОНА ЗІРКА» МОЖНА ЗУСТРІТИ В УСІХ КУ-
ТОЧКАХ НАШОЇ КРАЇНИ. СІВАЛКИ З МАРКОЮ
ЦЬОГО ПІДПРИЄМСТВА КОРИСТУЮТЬСЯ ПОЛИ-
ТОМ І ЗА КОРДОНОМ.

Складальні цехи заво-
ду — остання ланка ви-
робництва, де концентру-
ються зусилля всього ко-
лективу. Звідси сівалки
відправляють на склад го-
тової продукції, а потім —
споживачам. Молодь ме-
ханоскладального цеху
№ 1 об'єднана у чотири
комсомольсько-молодіжні
бригади. Нині у соціа-
лістичному змаганні ліди-
рує КМК токарів Леоніда
Бобошка. Бригадир — де-
легат міської, обласної
звітно-виборних комсо-
мольських конференцій —
показує приклад у роботі.
Кожен член комсомоль-
сько-молодіжного воло-
діє кількома суміжними
спеціальностями. Колек-
тив планує невдовзі пра-
цювати за єдиним бригад-
ним нарядом. Така орга-
нізація праці дозволить
підвищити продуктивність
роботи, якість продукції.
Постійні суперники цього
КМК — бригада токарів
складальної дільниці Ва-
силя Ленченка.

Бригада ця сильна своєю
згуртованістю. Василь
очолює її в 1978 році і з
цього часу колектив був
стабільним. 160 процен-
тів — такий середньоріч-
ний виробіток кожного
члена КМК. 90 процентів
продукції хлопці здають з
першого пред'явлення. За
трудоу успіхи в десятій
п'ятирічці бригадира на-
городили медаллю «За
трудоу відзнаку». За ци-
ми здобутками стоїть на-
полеглива праця кожного
токаря, зусилля всього
колективу, його трудові
будні. А вони нелегкі.
Хлопці працюють на по-
токовій лінії, виконують
одноменні операції. Од-
номанітність — ось сер-
йозна перешкода для
теоретичного зростання. Лю-
дина автоматично вико-
нує роботу. Технологія на-
стільки удосконала, що
в неї важко внести якісь
істотні зміни. Інша спра-
ва — токар-універсал, яко-
му доводиться майже що-
дні змінювати нові де-
талі. У нього більше про-
стор для виявлення сво-
го творчого «я».

— Звичайно, це так, —
погоджуються хлопці з
бригади Василя Ленчен-
ка. — Але якщо ти справ-
ді дорожиш професією,
то знайдеш «вузький» міс-
ця, намагатимешся лікві-
дувати їх. Вдалося бри-
гадиру змінити форму-
різця, і він, не перестав-
ляючи деталь, може вико-
нувати не одну, а дві опе-
рації. А це — закономір-
ний час, додаткова про-
дукція. Бригада однією з
перших на заводі підтри-
мала почин формувань-
ників ливарного цеху сі-
рого чавуну депутата Вер-
ховної Ради СРСР Віталія
Івановича Гетьманця «Оди-
надцять п'ятиріччю — до
сьомої річниці Конституції
СРСР». Хлопці зважили
свої можливості, словом,
підвели під узяті соціа-

лістичні зобов'язання ре-
альною основою. Підвищення
продуктивності праці на
п'ять процентів, здача 93
процентів продукції з
першого пред'явлення
дасть змогу виконати п'я-
тирічну програму. Досвід
бригади, її надбання ста-
ють здобутком усіх тока-
рів першого механоскла-
дального цеху. Взяти для
прикладу КМК токарів Ві-
ри Полякової. У цій
бригаді працюють пере-
важно жінки. Коли тут
трапляються непередба-
чені зриви — помічники
поруч. Допоможуть наля-
годити верстат, підкажуть
кращий режим роботи.
Обмін передовим досві-
дом — заправка ритміч-
ної роботи всього колек-
тиву токарів цеху.

На хорошому рахунку
тут і комсомольсько-мо-
лодіжна бригада верстат-
ників Михайла Мірошни-
ченка. Неодноразовий
переможець соціалісти-
чного змагання цей колек-
тив і сьогодні не збавляє
трудоу темпів. Найближ-
чі помічники бригадира
Володимира Бондаренко,
Микола Назаренко запрес-
полювали об'єднатися з
бригадою Василя Ленчен-
ка, створити одну на-
скрізну бригаду. За роз-
рахунками це дасть від-
чутну економію часу, до-
поможе раціональніше ви-
користовувати верстати, а
значить, електроенергію,
зміцнить трудову дис-
ципліну. Заводський ко-
мітет комсомолу підтри-
мав ідею. Нині питання
вирішується, узгоджується
з іншими виробничими
підрозділами, адже ство-
рення наскрізної бригади
не повинно позначитись
на трудовому ритмі цеху.

Перший місяць друго-
го року одинадцяті п'я-
тиріччя чотири комсо-
мольсько-молодіжні бри-
гади токарів завершили
успішно. Вони зуміли
зробити чималий заділ на
майбутнє. Але не всі ко-
лективи, токарі місячне
завдання виконали з од-
наковими результатами.
Строкатість показників і
стала головною темою
розмови на комсомоль-
ських зборах цеху. Було
виявлено ряд недоліків,
які заважають роботі.

Тиждень ударної вахти,
присвячений славним під-
корювачам цілини, комсо-
мольсько-молодіжні брига-
ди вирішили відзначити
високопродуктивною пра-
цею. Адже вони тісно
зв'язані з сільським гос-
подарством, роблять для
села сучасні агрегати.

Сьогодні важко сказати,
хто стане переможцем со-
ціалістичного змагання за
тиждень. Та ясно одне —
результати будуть хоро-
шими, бо кожен молодий
виробничник відчуває осо-
бисту причетність до за-
гальної справи.

В. САВЕЛЬОВ.

ФОТОІНФОРМАЦІЯ

З піснею — до друзів

9 лютого делегація кі-
ровоградської молоді ви-
рушила у чергову турне-
тичну зарубіжну поїздку.
Її маршрут проляже че-
рез Берлін, Лейпциг, Дрез-
ден та інші міста і села
Німечкої Демократич-
ної Республіки. У складі
делегатії — «кращі тру-
дівники заводу і фаб-
рик, колгоспів і радгоспів
області, а також учасни-
ки жіночого народного
самодіяльного показно-
інструментального ан-
самблю «Гарний настрій».

У дні перебування кіро-
воградців у Берліні про-
ходив міжнародний
фестиваль політичної піс-
ні. Наша делегація відві-
дає тут концерти і кон-
курс фестивалю, а лауреат
IV республіканського
фестивалю мистецтв

«Молоді голоси» ансамбль
«Гарний настрій» готує-
ться взяти участь у Бер-
лінському фестивалі полі-
тичної пісні. Самодіяльний
колектив веде в столицю
НДР нову програму, у
яку ввійшли політичні піс-
ні: «Ні!» — війні, «Давні
тривоги» «Ірландія. Оль-
стер», «Балада про земну
кулю» та інші. Більшість
із цих пісень створили са-
мі учасники ансамблю.
Напередодні від'їзду до
НДР у клубі авіаторів
м. Кіровограда колектив
виступив з творчим зві-
том перед молоддю міста,
в якій була включена і
нова програма політичних
пісень.

На знімку: ансамбль
«Гарний настрій».

Фото В. ГРИБА.

ПОШТА «ВІТРИЛ»

141

ЛИСТ НАДІЙШОВ НА АДРЕСУ СТОРІНКИ ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ВІД ПОЧАТКУ РОКУ.

СПАСИБІ ВАМ, НАШІ ЧИТАЧІ-КОРЕСПОНДЕНТИ.

ХЛІБОРОБ ПОЧИНАЄТЬСЯ У ШКОЛІ

Учнівську парту на кафедру колгоспного університету хліборобської майстерності змінила дев'ятикласниця бригади Новопраської середньої школи Ольга Сіренко. Тема її виступу — результати трирічних дослідів по вирощуванню нових сортів сільськогосподарських культур, які майбутні хлібороби проводили за завданням Всесоюзного селекційно-генетичного інституту.

Чітке додержання сортової агротехніки дало змогу юним поміщикам зібрати з гектара 550 центнерів зеленої маси хлібного злака тритикале, 600 центнерів кормового соняшнику сорту «гігант». Весною ці новинки вирощуватимуть трудівники колгоспу імені Леніна Олександрійського району. Насіння їм передали школярі.

Поля учнівської бригади давно стали своєрідною лабораторією базового господарства. Саме звідси починали свій шлях на поля колгоспу багато нових сортів пшениці, кукурудзи, ячменю. Шефи виділили бригаді 275 гектарів землі, з них 40 — для навчально-дослідного господарства. В розпорядженні юних — п'ять тракторів з набором ґрунтообробних знарядь, автомобіль, а ще кабінет механізації сільського господарства, слюсарно-монтажна майстерня, трактородом, гараж для зберігання і ремонту машин, агрохімлабораторія, теплиця, кролеферма.

Члени бригади самі орють землю, визначають необхідні

ДОРΟΣЛІШАЄМО

дози і співвідношення органічних і мінеральних добрив, вносять їх у ґрунт, висівають добірне насіння, ведуть догляд за посівами, збирають урожай. Їх найперші порадики і настанови у праці — керуючий відділом, делегат XXVI з'їзду КПРС, Герой Соціалістичної Праці В. П. Чермет, головний агроном колгоспу, заслужений агроном Української РСР М. П. Любченко, бригадир тракторної бригади П. М. Залевський.

Добра традиція бригади — допомога у збиранні врожаю колгоспові. Сергій Іванов, Григорій Губа на період жнив пішли помічниками комбайнерів до своїх батьків. Багато хто працював на тракторах. У складі трудових загонів понад сто старшокласників очисили на току і перевозили зерно, заготовляли сіно, доглядали овочеві плантації. Отже, школярі працюють на всіх основних ділянках виробництва.

Учнівська бригада стала кузницею сільських кадрів, надійною базою поповнення хліборобської сім'ї. Тільки торік в її ряди влились 20 випускників школи. Тепер більше половини всіх працівників сільського господарства в Новій Празі — вихованці трудового об'єднання школярів. Перші свої трудові нагороди багато з них одержали ще в його складі. За досягнуті у навчанні і трудовому вихованні успіхи Президія Верховної Ради Української РСР нагородила Новопраську середню школу Почесною Грамотою.

Новий рік приніс нову радість: учнівська бригада — неодноразовий учасник ВДНГ СРСР, призер соціалістичного змагання «Юні господарі землі», за високі показники народжена перехідним Червоним прапором Кіровоградського обкому Компартії України та облвиконкому.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

БУДНІ

«Говорить шкільне радіо...»

ЧЕТВЕРТИЙ РІК У ПЕРЕГО-НІВШІЙ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛІ ПРАЦЮЄ РАДІОЛЕКТОРІЯ. ЩОДІЙНІЯ ВЧИТЕЛІ І ВИХО-ВАТЕЛІ ВИСТУПАЮТЬ ПО ШКІЛЬНОМУ РАДІО З ЛЕК-ЦІЯМИ НА НАЙРІЗНОМАНІТ-НІЙ ТЕМІ.

Нинішнього року в організації роботи радіолекторії відбулися зміни. По-перше, теми лекцій тепер плануються не тільки у відповідності з навчальними програмами, а й з урахуванням інтересів школярів. Наприклад, провівши усне опитування, члени радіолекторії розробили цілий цикл но-

По-друге, до читання лекцій залучають не тільки педагогів, які викладають гуманітарні дисципліни, а й вчителів математики, фізики, хімії. Молодий спеціаліст Л. В. Ярова недавно працює в нашій школі. Учасну в радіолекторію допомагає й у творчому і професійному зростанні.

Популярністю у школярів користуються лекції організатора позакласної і позашкільної роботи В. В. Буги, вчителя початкової військової підготовки В. Т. Троць.

Успішно працює у школі народний університет педагогіч-

Ця всюдишуца Зульфія

Переступаючи вперше поріг Олександрійської восьмилітньої школи № 19, Зульфія Маруфі хвилювалася: як її зустрінуть? Адже тут все було для неї нове, незвичне, невідоме.

Та хвилювання виявилися даремними. Учні відразу подружилися з цією веселою, товариською узбекою, і тому так званий період адаптації пройшов для неї непомітно.

Привітна і трудолюбива, ініціативна і доброзичлива — так коротко можна охарактеризувати дівчину. Пояснити, як розв'язати якусь складну задачу чи вирішити здавалося б не вирішувану шкільну проблему, хто допоможе — звичайно ж, вона, Зульфія. Хто організує вечір відпочинку, чи «прописочить» ледацюгу, чи запропонує цікаву тему диспуту — теж Зульфія. Скрізь вона попереду, скрізь встигає.

Ні, про неї не скажеш, що в класі, серед товаришів, вона — «недосяжна зірка», таких не поважають. Із Зульфією легко і просто, — кажуть друзі. Тому не дивно, що під час звітно-виборчих зборів, вибираючи свого комсомольського ватажка, хлопці і дівчата одногласно проголосували за кандидатуру Зульфії Маруфі.

Мені пощастило побувати в школі, де вчиться дівчина, і

познайомитися з нею. І відразу вона повела мову про справи. А їх, як у кожного комсомольського активіста, — море.

Найбільшу увагу віддаємо, в першу чергу, навчанню, — серйозно розповідає Зульфія. — Маємо вже деякі успіхи. Проте, вважаю, успішність у школі буде ще кращою тоді, коли кожен комсомолец свідомо ставитиметься до навчання, розумітиме, що знання просто необхідні в житті...

У школі Зульфію називають всюдишуцою а хорошою розумінні цього слова. Справді, жодна добра справа не обходиться без неї. «Відкрий секрет, розкажи, як це в тебе так виходить — скрізь завжди встигати, всім цікавитися і при всьому цьому добре вчитися», — запитує дівчину. А вона усміхається у відповідь, і каже: «Ніяких секретів у мене немає. Просто перш, ніж взятися за якусь справу, треба вірити в її успіх...»

Л. САВІН.

м. Олександрія.

Від «Вітриль»: Шановні друзі, розкажіть про комсомольського ватажка класу, школи. І взагалі, запрошуємо вас до розмови: «Яким повинен бути справжній комсорг?» Чекаємо ваших листів.

КОМСОРГИ, ЯКИХ МИ ОБИРАЄМО

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

«Добрий день, шановна редакціє! Ми, учні 8 класу Седнівської середньої школи Устинівського району, кілька разів чули по радіо пісню про класно-

ЧИ ВМІЄМО
МИ ВІДПОЧИВАТИ

ЗАПРОШУЄ «ХОТТАБИЧ»

У середній школі № 6 м. Знам'янки відкрилася дискотека.

Спочатку був просто великий інтерес до естрадної музики. Великі розмови про ансамблі та виконавців, про нові платівки, хтось похвалився новими магнітофонними записами... Але все це було доступним не всім, а кільком учням. От саме тоді й виникло у старшокласників велике бажання зібратися разом, послу-

...Заходиш до залу і ніби опиняєшся у тасманичому світі казкового чарівника. Тихо ліне приємна мелодія. За святково накритими столиками збуджені і веселі відвідувачі. У вазах — квіти.

І враз — яскраве світло. Сергій Косов, ведучий, вітає гостей і бажає їм доброго настрою та приємного відпочинку. Потім оголошує програму вечора, а привітні офіціанти К. Дерев'яно і С. Рогов роз-кажуть каву і тістечка.

Г. Ганделя про музику: «Музика страшна, коли в ній немає ні такту, ні міри»; «Музика завжди змістовна. У кожного справжнього музичного твору є своя ідея»; «Я дуже шкодував би, якби моя музика тільки розважала моїх слухачів: я прагнув би її зробити кращою».

А ще того вечора був конкурс на краще виконання сучасного танцю, познайомилися з художньою майстерністю деяких гостей дискотеки.

№ 1(15)

го комсорга. Вона нам дуже сподобалася, проте слів її, на жаль, не знаємо. Чи не могли б «Вітриль» надрукувати слова і ноти цієї пісні?

З комсомольським привітом

Н. Пташинська, Н. Антипова,
О. Стежана, Л. Пугачов, В. Бондаревський та інші».

НАШ КОМСОРГ

Музыка Н. ПЕСКОВА.

Стихи Е. ГОРБАНСКОЙ.

Говорят вездє про нас:
«Лучший класс! Лучший класс!»
Знают все: одна семья —
Это наш девятый «А».

Припев:

Календарь опять листает
дни за днями.
И друзьям мы улыбаемся с тобой...
Потому что Юлька с нами,
Потому что Юлька с нами,
Наш комсорг и наша первая
любовь!

Говорят вездє про нас:
«Дружный класс! Дружный класс!»
В стройотряд, в любой поход
Позови — весь класс пойдєт!

Припев.

Говорят вездє про нас:
«Добрый класс! Добрый класс!»
Если ты в пути один,
Дай сигнал — и помощь жди.

Припев.

АНОНС

- ШО МОЖЕ КОМСОМЛЬСЬКИЙ ВАТАЖОК?
- ЧИ ПОТРІБНА ДИСКОТЕКА В ШКОЛІ?
- СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ
- ЯК ДОПОМОГТИ ДЕСЯТИКЛАСНИЦІ ТЕТЯНІ Т. ВИХОВАТИ У СОБІ СИЛУ ВОЛІ?
- АНКЕТА «ВІТРИЛ»

ОСОБИСТЕ

«Як мені

далі

жити?» —

такую була одна з останніх фраз листа кіровоградки Тетяни Т., опублікованого у грудневому випуску «Вітриль».

Лист дівчини не залишив байдужими багатьох наших читачів. У Тетяни появились однокласники, серед яких і її ровесники, і люди старші від неї. Появились заочні друзі, котрі щиро радять дівчині зібратися із силами, перебороти апатію. Ось кілька уривків із листів, адресованих Тетяні Т.

«Читала твої, Таню, рядки, і відразу бачила в них, ніби в дзеркалі, себе. Зі мною теж коїться щось подібне. Я знаю чому. Я закохана. А він бачиться зі мною щодня і нічого мені не помічає або не хоче помічати. Тепер я бажую собі одного: забути про нього назавжди. Здається, добившись цього, стану такою, як раніше: веселою, життєрадісною, захопленою навчанням, засканою до рішень. А взагалі, аж страшно сказати, як далеко від тебе — нікого не люблячи. Скільки їмуче світ, люди прагнуть до кохання, а я хочу протилежного...»

Людмила Ч.,
студентка, 18 (неповних)
років.
м. Олександрія.

«Не розумію тебе, Тетяно. Доросла дівчина, виано з листа, не легковажна, серйозна, а не знаєш, що робити із собою. Не можу тебе зрозуміти, бо ніколи зі мною не траплялося подібного. Я завжди знав,

кабінет механізації сільськогосподарства, слюсарно-монтажний майстерня, трактородом, гараж для зберігання і ремонту машин, агрохімлабораторія, теплиця, кролеферма. Члени бригади самі оріють землю, визначають необхідні

змагання «Юні господарі землі», за високі показники народжена перехідним Червоним прапором Кіровоградського обкому Компартії України та обласному.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

БУДНІ

«Говорить шкільне радіо...»

ЧЕТВЕРТИЙ РІК У ПЕРЕГОНІВСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ ПРАЦЮЄ РАДІОЛЕКТОРІЯ. ШОСТИЙНА ВЧИТЕЛІ І ВИХОВАТЕЛІ ВИСТУПАЮТЬ ПО ШКІЛЬНОМУ РАДІО З ЛЕКЦІЯМИ НА НАЙРІЗНОМАНІТНІШІ ТЕМИ.

Нинішнього року в організації роботи радіолекторії відбулися зміни. По-перше, теми лекцій тепер плануються не тільки у відповідності з навчальними програмами, а й з урахуванням інтересів школярів. Наприклад, провізши усне опитування, члени радіолекторії розробили цілий цикл нових лекцій на теми: «Ідеологічні диверсії буржуазної пропаганди», «Ідеологічна боротьба і молоді» для старшокласників і «Два світи — два дитинства» для молодших школярів.

По-друге, до читання лекцій залучають не тільки педагогів, які викладають гуманітарні дисципліни, а й вчителів математики, фізики, хімії. Молодий спеціаліст Л. В. Ярова недавно працює в нашій школі. Участь в радіолекторії допомагає їй у творчому і професійному зростанні.

Популярністю у школярів користуються лекції організатора позакласної і позашкільної роботи В. В. Буги, вчителя початкової військової підготовки В. Т. Троць.

Успішно працює у школі народний університет педагогічних знань для батьків, який веде досвідчений лектор, активний член радіолекторії Н. П. Римар.

М. ЧУБ,
завуч школи.
Голованівський район.

КЛУБ ПРОФОРІЕНТАЦІЇ «ОБРИЙ»

РОЗКАЖІТЬ ПРО ПРОФЕСІЮ

так починаються чимало листів, що надходять до «Обрию». Наших читачів цікавлять професії кондитерів і художників, військових і артистів, журналістів і бортрадістів... Усі ваші прохання, друзі, ми стараємося виконувати. Проте часто одержуємо й такі листи: «Здрастуйте. Хочу вступити до театрального училища. Валія. Ось і спробуй відповісти Валі-інкогніто, не знаючи ні адреси, ні прізвища. Просимо вас, шановні товариші старшокласники, конкретно висловлюйте свою думку, чітко пишіть прізвища, ім'я, зворотню адресу.

А сьогодні виконуємо прохання Люд Березан з Олександрійського району, восьмикласниці Світлани Копієвської із села Шепілового, що в Голованівському районі, подруги Ірини Поп і Світлани Бондаренко з м. Знамянки, які звернулися до «Вітрила», щоб побільше дізнатися про професії кулінара і кондитера.

Наш громадський кореспондент Тамара ПУЗИР зустрілася з учнями Кіровоградського професійного кулінарного училища. І ось що вони розповіли:

Антоніна ШМУРАТОВА: З дитинства мріяла стати кухарем, але не знала, де можна здобути цю спеціальність. Друзі порадили вступити до Кіровоградського професійного кулінарного училища. І ось уже другий рік я опановую таємниці кухні. Під час практичних занять у Ідальні Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування зрозуміла: професію я обрала правильно.

Сергій КОВАЛЬОВ: Юнакам, які бажають освоїти кухарську професію, раджу без вагань вступати до нашого училища. Адже ми, чоловіки, не повинні відставати від жінок у кухарській справі. Дехто з моїх знайомих-скептиків каже, що кухар — професія не престижна. Не збираюся сперечатися з такими людьми, але сам вважаю, що моя професія як і сотні інших, — почесна і потрібна людям.

Мої плани на майбутнє? В першу чергу треба закінчити училище, а потім буду готуватися до вступу в технікум радянської торгівлі...

Ірина КАЙМАШНИКОВА: До Кіровограда я приїхала з Узбекистану. Моя старша сестра вже закінчила Кіровоградське кулінарне училище, я вирішила теж піти по її стежці.

У сім'ї нас дев'ятеро. Часто доводилося допомагати мамі поратися на кухні, і що цікаво, завжди ця робота була для мене приємною, радісною. Віткну до Кіровограда приїде ще одна моя сестра, яка закінчує десятирічку. Збирається теж стати кухарем.

* * *

Від «ВІТРИЛА»: Кіровоградське професійне кулінарне училище (вул. Компанійна, 65) приймає на навчання на такі спеціальності — кухаря, кондитера, офіціанта — юнаків і дівчат із закінченою середньою освітою. Вступ без екзаменів, за конкурсом атестатів.

Зичимо вам успіхів, друзі!

НА ЗНІМКУ: ЗАВЖДИ ВЕСЕЛА І ЕНЕРГІЙНА, ТОВАРИСЬКА, ІНІЦІАТИВНА І ВІДВЕРТА — ОСЬ ТАКА ВОНА, КОМСОМЛКА, УЧЕНИЦЯ 9 «А» КЛАСУ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 6 М. ОЛЕКСАНДРІЇ НАТАЛКА БУРКО.

Фото В. ГРИБА.

ДОПОМОГЛИ

«ВІТРИЛА»

* * *

«Дорога редакція, з великим проханням до тебе звертаюся учениці дев'ятого класу.

Справа ось у чому. З початку навчального року ми, навчаючись у Долинському районному навчально-виробничому комбінаті, набували спеціальності друкарки-діловодів. Ця професія нам подобається, тому заняття відвідували із задоволенням. Так закінчилися перше півріччя. Але в третій чверті нас розчарували. Виявляється, групу друкарок розкомплектовують — частину учениць переводять в автоклас, а частину — на швацьку справу. Чому? Адже нам так хочеться мати саме ту професію, яку опановували раніше.

Допоможіть нам, «Вітрила». Усього 16 підписів.

Лист дев'ятикласниць ми направили в Долинський районний відділ народної освіти. Невдовзі отримали відповідь: «Відділ народної освіти виконуючи народних депутатів на лист учнів дев'ятого класу про перспективу навчання їх у міжшкільному навчально-виробничому комбінаті по профілю «Машинипис і основи сучасного діловодства» повідомляє, що 10 грудня 1981 року виконком районної Ради народних депутатів прийняв рішення, яким дозволяє, як виняток, до кінця 1981—1982 навчального року закінчити навчальну програму по цьому профілю».

ТУРБОТИ ЮНИХ КНИГОЛЮБІВ

Вечором поезії і літературною вікториною, присвяченою життю і творчості Олександра Фадеева, відзначив день свого народження клуб юних книголюбів «Молода гвардія». Старшокласники шкіль Жовтневого району Запоріжжя, студенти, комсомольські працівники зможуть тут не тільки поглиблено вивчати літературу, історію написання улюблених творів, життя і творчість письменників, а й пропагувати книгу серед своїх ровесників. У плані — вечори поезії, літературні вікторини, читачі конференції, зустрічі з літераторами. Ого-

лошено конкурс на кращу шкільну секцію юних любителів книги. Нереможців буде нагороджено туристськими путівками в Краснопод — на батьківщину молодогвардійців.

М. КЛИМЕНКО.

НА АДРЕСУ «ПЛАНЕТИ ДРУЖБИ»

Переключіть шкільних КіДів, які працюють у різних куточках країни, почав клуб «Планета друзів» Хмельницької середньої школи № 16, яким багато років керує заслужена вчителька

УРСР Л. Ф. Гоголь. Готуючись до 60-річчя утворення СРСР, юні інтернаціоналісти відправили по багатьох адресах складені ними анкети. Українські школярі попросили своїх ровесників з Російської Федерації і Казахстану, Таджикистану і Башкирії, Якутії і Туркменії, інших куточків країни розповісти про історію союзу або автономної республіки, краю, області, про людей, які утверджували там Радянську владу, про те, як готуються трудящі, а разом з ними піонери і школярі до знаменної дати в житті багатонаціонального радянського народу.

С. ШУМАХЕР,
кор. РАТАУ.

ЧИ ВМІМО
МИ ВІДПОЧИВАТИ

ЗАПРОШУЄ «ХОТТАБИЧ»

У середній школі № 6 м. Знамянки відкрилася дискотека.

Спочатку був просто великий інтерес до естрадної музики. Велися розмови про ансамблі та виконавців, про нові платівки, хтось похвалився новими магнітофонними записами... Але все це було доступним не всім, а кільком учням. От саме тоді й виникло у старшокласників велике бажання зібратися разом, послухати ці музичні новинки, посперечатися... Так появилася у шостій знамянській десятирічці дискотека.

Над її створенням працювали учні і педагоги. Художнім керівником стала вчителька математики комсомолка Людмила Володимирівна Коротич.

Назву дискотеки у школі пояснюють так: чаклун Хоттабич із знайомої всім книги легко переносить із минулого в майбутнє і знову повертає в сьогодення. Він уміє робити чудеса, а тому всемогутній. Так і дискотека: вона повинна зачарувати молоді красю музики, схвилювати не тільки мелодіями сучасності, але й довести привабливість музики класичної, привернути серця учнів до світу прекрасного.

Технічний керівник дискотеки вчитель В. І. Семенов розповів: «Задумавши створити дискотеку, ми поставили перед собою мету не тільки розважати школярів, а й виховувати їх засобами мистецтва, формувати всебічно розвинених людей, підвищувати громадську активність учнів, підняти «близькість» комсомольської організації школи».

І ось нарешті усміхнений Хоттабич, майстерно зображений чиярсь старанною рукою на афіші, повідомляє про перше засідання шкільної дискотеки.

...Заходиш до залу і ніби опиняєшся у таємничому світі казкового чарівника. Тихо ліне приємна мелодія. За святою накритими столиками збуджені і веселі відвідувачі. У вазах — квіти.

І враз — яскраве світло. Сергій Косов, ведучий, вітає гостей і бажає їм доброго настрою та приємного відпочинку. Потім оголошує програму вечора, а привітні офіціанти К. Дерев'яно і С. Рогов розносять гарячу каву і тістечка.

Після знайомства із музикою кільках ВІА учні запропонували вікторину на музичну тему. Потім запросили до танцю.

Після танцювальної паузи до столика ведучого підходить Людмила Володимирівна Коротич.

— Дорогі друзі, — каже вона, — тепер ми пропонуємо вам здійснити подорож із героїні діалогу «Дорогами дружби».

Кольорова стрічка розповідає про екскурсію членів одного із клубів інтернаціональної дружби м. Києва, з яким дружать юні знамянці, до Польщі. Дев'ятикласниці Світлана Голєнкова і Валентина Діденко знайомлять учнів з визначними місцями, де побували кидівці, і серед них будинок, де народився видатний композитор Ф. Шопен. Потім учителька англійської мови Л. Д. Нетьосова розповіла про шкільний клуб інтернаціональної дружби «Планета».

...І знову ліне музика. Атмосфера невимушеності, доброзичливості, що склалася в дискотеці, дозволила присутнім почувати себе не як у гостях. Ось кілька юнаків і дівчат щось жваво обговорюють, кілька пар танцюють, дехто з інтересом розглядає інтер'єр дискотеки. Кожного зацікавили вміщені на плакатах вислови В. Шекспіра, Л. Бетховена,

Г. Генделя про музику: «Музика страшна, коли в ній немає ні таїти, ні міри»; «Музика завжди змістовна. У кожного справжнього музичного твору є своя ідея»; «Я дуже шкодую, якби моя музика тільки розважала моїх слухачів: я прагнув би її зробити кращою».

А ще того вечора був конкурс на краще виконання сучасного танцю, познайомилися з художньою майстерністю деяких гостей дискотеки.

Наприкінці вечора учні відповіли на запитання членів ради дискотеки та її організаторів:

— З якими враженнями ви йдете додому?

— Що сподобалось вам сьогоднішнього вечора?

— Як бажання хочете висловити?

І, звичайно, цікаво, що думають про свою дискотеку її організатори та найактивніші члени ради, що допомагає їм у роботі. Про це нам розповіла С. Леонова, учень 10 «Б» класу:

— Я вважаю, що шкільна дискотека необхідна. Дуже добре, що вона у нас уже діє, адже тут ми знайомимося із музикою, розширюємо свій кругозір, духовно збагачуємося. Ми бачимо вдале поєднання музики, танцю і спілкування молоді. А ще важливо те, що тут, висловлюючи свої думки про музичний світ, дискутуючи про смаки і інтереси, ми стаємо ближчими один одному...

Л. ГОЛОВА,
вчителька середньої школи № 6.

м. Знамянка.

Малюнок позаштатного художника «Вітрила» десятикласника середньої школи № 5 м. Кіровограда Романа КАШАЛАПОВА.

мовами, стають призерами республіканських і всесоюзних предметних олімпіад... Так ось, «Вітрила» пропонують написати на адресу сторінки листа, який починався б зі слів: «Мені спала на думку ідея, що...» Чекаємо!

АНКЕТА «ВІТРИЛ»

а) здалася зайвим, нецікавим?

б) Чого не вистачає в сторінці для старшокласників?

4. Які рубрики вважаєте необхідними?

5. З ким із відомих людей області хотіли б зустрітися в наступних випусках «Вітрила»?

б) Що можете сказати про оформлення сторінки?

«Читала твої, Таню, рядки, і відразу бачила в них, ніби в дзеркалі, себе. Зі мною теж коїться щось подібне. Я знаю чому. Я закохана. А він бачиться зі мною щодня і нічогісенько не помічає або не хоче помічати. Тепер я бажую собі одного: забути про нього назавжди. Здається, добившись цього, стану такою, як раніше: веселою, життєрадісною, захопленою навчанням, ласкавою до рідних. А взагалі, аж страшно стає від власного бажання — нікого не любити, нікого не хотіти, а я хочу протилежного...»

Людмила Ч.,
студентка, 18 (неповних)
років.
м. Олександрія.

* * *

«Не розумію тебе, Тетяно. Доросла дівчина, видно з листів, не легковажна, серйозна, а не знаєш, що робити із собою. Не можу тебе зрозуміти, бо ніколи зі мною не траплялося подібного. Я завжди знав, знаю і буду знати чого хочу, до чого прагну. І друзі у мене такі як і я, і знайомі. А як можна жити по-іншому? Треба завжди знати, чого хочеш, чого добиваєшся, для чого живеш. Приміром, я мрію стати військовим інженером. Вивчаю математику, фізику. А ще волеюболона секція. Дуже хочу вступити до одного з військових училищ. Це моя мрія. Треба завжди в житті до чогось прагнути.

Олег КЛИМЧУК,
десятикласник.
м. Кіровоград.

* * *

«...Хочу тобі допомогти, Таню. Ось ти пишеш, що у твоїй біографії немає нічого особливого. Це згодна з тобою. Хіба за твої 17 років не було жодного разу чогось пам'ятного, цікавого? А кожен навчальний день — хіба минає безслідно, а шкільні вечори, зустрічі з людьми міста, області, країни? А табір праці і відпочинку чи ремонтно-будівельна бригада?.. Певно, вони є і у твоїй школі. Так неважко ж це для тебе не «особливе»?

«Нічого не вмію, не знаю, не можу», — пишеш ти. А я скажу — не хочеш.

Ось моя порада: почни з того, що виконуй те, чого не хочеш. Треба примусити себе. Лийки робити зарядку, а ти все ж зроби кілька вправ. Побачиш, далі вже не зупинишся. Настрій від зарядки вже гарантований. А потім, сядь за піаніно. Відкрій ноту, згадай забуті речі. Тобі вони здадуться зовсім не такими нудними, як раніше. А далі... Я впевнена, ти станеш такою, як рік тому. Спробуй. Обов'язково вдасться.

Написав тобі.

Наталя СКРИПНИЧЕНКО,
випусниця СШ № 17 м. Кіровограда 1981 року.

Р. С. Усім, хто взяв участь в обговоренні листа Тетяни Т., — спасибі.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Дніпропетровська спецшкола-інтернат
для слабозорих дітей

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік

у підготовчий та з 1 по 9 класи.

До школи зараховують дітей із гострою зору від 0,04 до 0,4 на краще око з корекцією.

Учні перебувають на повному державному утриманні.

У школу направляють дітей за виснов-

ком обласної медико-педагогічної комісії.

Навчання проходить російською або українською мовами.

Адреса школи: 320001, м. Дніпропетровськ, вул. Саранська, 68. Тел. 23-20-79.

Зам. 8.

ДИРЕКЦІЯ.

ТОВАРИ – ПОШТОЮ

Ростовська-на-Дону база Посилторгу

надсилає накладною платою на замовлення населення фотоапарати:

«Зенит ТТЛ» у експортному виконанні з Г-44М (260 крб.);

«Зенит ТТЛ» з Г-44М (210 крб.);

«Сокол-2» (166 крб.);

«ФЕД-5В» (73 крб. 70 коп.);

«Вилія-авто» (42 крб.);

«Киев-30» (30 крб.);

«Вилія» (24 крб.); «Смена-8М» (15 крб.);

фотозбільшувачі:

«УЛП-603» з об'єктивом «И-50 У-1» (72 крб.);

«Ленінград-4-И» з об'єктивом (29 крб.);

«Юность» без об'єктиву (15 крб. 50 коп.);

фотоекспонатор

«Свердловск-4» (47 гайки штативні (0—12 крб.);

ліхтарі лабораторні (1 крб. 50 коп.);

біноклі театральні «БГН-1» (7 крб. 50 коп.);

Ціни на товари зазначені без витрат на пересилку.

Замовлення надсилайте на адресу: Ростов-на-Дону, вул. Берегова, 101.

Строк приймання замовлень на фотоапарати «Зенит ТТЛ» і «ФЕД-5В» — один місяць з дня опублікування в газеті.

Ростовська база Посилторгу.

Зам. 10.

Камішинське вище військово-будівельне командне училище

ОГОЛОШУЄ НАБІР КУРСАНТІВ

Училище готує офіцерів з вищою військово-спеціальною освітою — інженерів будівельних спеціальностей.

Приймають прапорщиків, військовослужбовців дійсної й надстрокової служби, цівільну молодь.

Строк навчання — 4 роки.

По закінченні учи-

лища присвоюється військово звання — «лейтенант».

Детальні довідки щодо умов вступу можна одержати у військових комісаріатах або в штабах частин.

Вступні екзамени з 15 липня по 1 серпня в обсязі програми середньої школи з математики (письмово і усно), фізика

(усно), російської мови і літератури (твір).

Військкомати й командири частин направляють кандидатів для складання вступних екзаменів за викликом начальника училища у зазначені строки.

Можна також звертатися й безпосередньо до командування училища.

Випускникам надається диплом загальносоюзного зразка й нагрудний знак про закінчення вищого військового навчального закладу.

Адреса училища: 403850, м. Камішин Волгоградської області, КВВСКУ. Телефон 2-85-04.

Зам. 7.

До Дня Радянської Армії і Військово-Морського Флоту

великий вибір товарів подарункового асортименту пропонують магазини споживчої кооперації.

Серед них: сюрпризні набори, годинники та електробритви різних систем, фотоапарати, набори грампластинок...

Художній розпис по дереву й металу, карбування, різблення по кості, вишивка, інкрустація — все під силу народним умільцям. Витвори їхніх рук — сувеніри завжди доречні й бажані подарунки.

У приймних турботах щодо вибору подарунків вам, шановні товариші, допоможуть кваліфіковані поради продавців.

Облспоживспілка.
Укоопторгсхема.

Зам. 14.

Кіровоградське
технічне
училище № 6

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ

із числа осіб, звільнених у запас з лав Радянської Армії,

у спецгрупі для роботи на підприємствах м. Кіровограда

за спеціальностями:

товар-універсал, слюсар по ремонту технологічного устаткування з числовим програмним управлінням, слюсар інструментальний, електрозварник.

Стипендія — 70 крб. на місяць.

Учні забезпечують гуртожитком.

Адреса: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26.

Дирекція.

Зам. 6.

«ЕЛЕКТРОН-716»

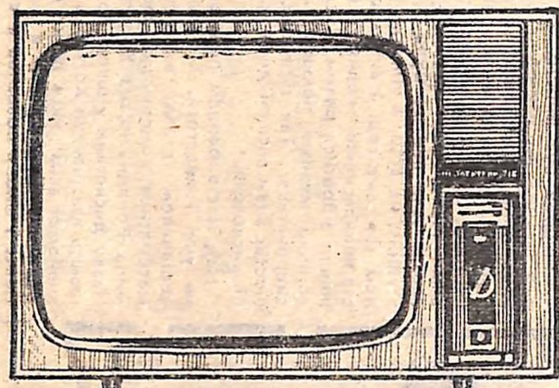
Можливість побачити світ у всій пишності фарб, побувати у всіх куточках нашої країни й далеко за її межами падає вам кольоровий телевізор «Електрон-716».

Телевізор відзначається відмінною якістю кольоропере-

дачі. У конструкторській моделі застосовано інтегральні схеми, що підвищує надійність апарату. Ціна — 680 крб.

Центральна комерційно-рекламна організація «Орбіта».

Зам. 9.

БРИКЕТНА ФАБРИКА
«ДИМИТРІВСЬКА»
виробничого об'єднання
«Олександрівугілля»

ЗАПРОШУЄ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ:

машиністів брикетних пресів (чоловіків); машиністів сушильних установок (чоловіків і жінок); машиністів конвеєрів (чоловіків і жінок); вантажників по розвантаженню сировини (чоловіків).

Особам, які прийняті на роботу по го-сомольських путівках із лав Збройних Сил СРСР, при умові укладання договору про роботу на фабриці протягом трьох років виплачується одноразова допомога у розмірі 1000 крб., а тим, кого прийняли за організованим набором, — 500 крб.

Квартирами забезпечують протягом трьох років.

Робітники фабрики користуються безплатним паливом, проїздом на роботу й з роботи.

Особи без спеціальності можуть набути її на навчальному пункті фабрики.

Пенсійний вік для робітників фабрики (чоловіків і жінок) — відповідно 55 і 50 років.

Довідки — в бюро по працевлаштуванню й інформації населення в Олександрії (вул. Шевченка, 91) та у відділі кадрів фабрики (тел. 52-1-85).

Зам. 12.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові

БК 01229.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Пуначарського, 36.

Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 68. Тираж 51300.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 26